

Domstolenes behandling af personoplysninger er omfattet af persondataloven, jf. punkt 2.3. ovenfor. Ved digital kommunikation fra domstolene fører persondataloven til, at meddelelsen skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde, hvis den indeholder fortrolige personoplysninger. Hvis en meddelelse i øvrigt indeholder oplysninger, der er fortrolige, f.eks. om selskaber, anfører arbejdsgruppen, at de almindelige regler om tavshedspligt fører til, at meddelelsen skal krypteres for at opnå sikkerhed for, at meddelelsen ikke kan læses af uvedkommende. Efter arbejdsgruppens opfattelse bør det fremgå udtrykkeligt af lovbestemmelserne, at der ved digital kommunikation fra domstolene skal ske kryptering, hvis meddelelsen indeholder fortrolige oplysninger.

Der henvises til redegørelsen side 11 og 116 f.

2.5.5. Arbejdsgruppen foreslår ikke ændringer af skifteloven, der fortsat gælder for ægtefælleskifter og for skifte af særlige boer, jf. lovens § 82. Arbejdsgruppen anfører herom, at også en begæring om ægtefælleskifte bør kunne indgives ved digital kommunikation. Da det gældende krav om underskrift ikke følger direkte af skifteloven, men bygger på det generelle krav om underskrift af processkrifter mv., finder arbejdsgruppen, at det med forslaget til ændring af retsplejeloven fremover også vil være muligt at anvende digital kommunikation ved en begæring om ægtefælleskifte.

Bortset fra den usikkerhed, der følger af uklareheder om, hvilke regler der – ud over dem, der udtrykkeligt er nævnt i skiftelovens kapitel 6 – finder anvendelse på ægtefælleskifter, finder arbejdsgruppen ikke, at der herudover er regler i skifteloven, der hindrer eller vanskeliggør digital kommunikation, jf. punkt 2.4.4. ovenfor. Som det også fremgår heraf, har arbejdsgruppen som følge af den begrænsede praktiske betydning af reglerne om skifte af boer efter skiftelovens § 82 ikke fundet anledning til at foretage en nærmere vurdering af, om der måtte være bestemmelser andre steder i skifteloven, der vil kunne være til hinder for digital kommunikation. Arbejdsgruppen forudsætter dog, at digital kommunikation kan anvendes ved behandlingen af disse boer i samme omfang som ved behandlingen af andre boer.

Der henvises til redegørelsen side 118.

2.5.6. Redegørelsen har været forelagt Retsplejerådet, der generelt har tilsluttet sig arbejdsgruppens forslag. Retsplejerådets udtalelse er medtaget som bilag 2 til lovforslaget.

2.5.7. Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om at fjerne de retlige hindringer for digital kommunikation til og fra domstolene, herunder

med henblik på at afklare retsstillingen i de tilfælde, hvor det må anses for tvivlsomt, om der er mulighed for digital kommunikation. Justitsministeriet er endvidere enig i, at det må anses for mest hensigtsmæssigt, at der indsættes generelle bestemmelser i retsplejeloven mv. om digital kommunikation med domstolene, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med arbejdsgruppens lovudkast.

Det bemærkes, at de foreslåede regler ikke vedrører digital kommunikation med domstolene på tinglysningsområdet (»papirløs tinglysning«). Dette spørgsmål overvejes for tiden i Justitsministeriets Tinglysningsudvalg.

Som det fremgår af punkt 2.5.5. ovenfor, foreslår arbejdsgruppen ingen ændringer af skifteloven. Med henblik på at udelukke tvivl om, i hvilket omfang der også på dette område kan anvendes digital kommunikation med domstolene, finder Justitsministeriet det imidlertid rigtigst, at der også i skifteloven indsættes regler om digital kommunikation, der svarer til de foreslåede regler i retsplejeloven, konkursloven og dødsboskifteloven.

Det bemærkes endvidere, at Procesbevillingsnævnet har tilkendegivet, at nævnet nøje følger udviklingen med hensyn til anvendelse af digital kommunikation med domstolene og forventer at indrette sin praksis i overensstemmelse hermed.

Indførelsen af muligheden for at anvende digital kommunikation inden for retsplejen vil i sig selv ikke indebære ændringer i retsplejelovens regler om domstolens sagsbehandling mv. eller i, hvilke krav der kan stilles til tilvejebringelse af bevismidler under domstolens behandling af en konkret sag, f.eks. forevisning af et originalt dokument for retten, eller til udarbejdelse af materiale til brug for behandlingen af en sag, f.eks. en ekstrakt af sagens dokumenter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3-4 og 12 (forslag til retsplejelovens §§ 148 a og 154, stk. 2, samt ændring af § 561, stk. 1, 4. pkt.) og §§ 2-4 (forslag til konkurslovens kapitel 29 a, dødsboskiftelovens kapitel 31 a og skiftelovens §§ 92 a-b).

Med hensyn til de praktiske og tekniske forudsætninger for at indføre digital kommunikation med domstolene har Domstolsstyrelsen oplyst, at domstolens nuværende it-systemer ikke er indrettet til eller forberedt på at modtage eller sende omfattende digital kommunikation, herunder ved anvendelse af digitale signaturer mv. Endvidere kan digitale meddelelser ikke indgå i retternes nuværende sagsbehandlingssystemer, og materiale, der fremsendes elektronisk, vil derfor skulle udskrives og derefter indgå i den traditionelle papirbaserede sagsbehandling. Det er på denne bag-